

Жарко Миленковић

ПОЗНАТИ СТРАНЦИ

Они су ту
Ко библијска најезда
Скакаваца
Свуда их има

Пред вратима

На улици
У пољу
У кући
У огледалу

Живимо њихове животе
Њиховим плућима дишемо
Њиховим мозгом мислимо

Својим рукама Зло чинимо

СЕНКА

Црни облак заклања сунце
Прати у стопу
Прогони

Кевће

Режи
Удара где боли

Црна је кошуља
Црно одело
Црном човеку

ПРОЛАЗНИК

На улици једног јутра
Сретох Сатану
Беше кренуо у лов

Једино сам га ја препознао
Није успео да ме превари

Није ме заварало бело одело
Кошуља ципеле
Шешир

Одало га је црно лице
Смрад сумпора и увеле латице

МОДЕЛ ЗА ЖИВУ ПРИРОДУ

То више нису обичне
Ствари

Ноћу оживе

Сто није сто
Столица није столица
Кревет није кревет

Перо се претвара у копље
Мастило у отров

Песма у смрт

ЧОВЕК БЕЗ ЛИЦА

Тај човек који ме
Посматра нема лице

Гледа ме
А очију нема
Осмехује се
А усана нема

Посматра и смеши се
Смеши се и посматра

Зове ме и не зове ме
Све док и сам
Не останем без лика

Тада ме препушта Њему

ЧЕТИРИ ОКА

Четири ока
Посматрају ме
Стално

Шта год да радим
Она су ка мени
Управљена

Прва два ока нисам видео

Друга два увек скрећу поглед
Чим погледам ка прозору